

השבועון המצוייר לאינפורמציה

החוב נלקח... (ליד תיאורו) א ה ל י 26785 טל 136 ת.ד. 136 מ"ל: העולם הזה בע"מ דפוס ישראל בע"מ ת"א

השער

תלמידי אטי דררי (נצרך מחפש את ההוצאה)

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן.

עורך משנה, כתיוב: אורי סלע הכתב הראשי: עמואל פרט

חברי המערכת: דוב איתן, משה בן-אפרים, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, לילי נלילי, אורי דן, רותי ורד, אוסקר טאובר, קין, סילבי קשת

ראש מערכת, חיפה: מרים ראש

סופרי חוץ: נבויאל דנון, יוש, מקסים סלומון

מנהל מעבדה: דוד סהיי

ראש הממהלה: שלמה הררי

שגרמה למותו. טענה זו, יותר מכל אחרת, גרמה לכך שעשרות חתיקים מוזעזעים חזרו מארגונו של ישר לארגונו של רויאל. עתה אישר לי ד"ר שמשון יוניצ'מן, המנהיג הבית"רי המשושם שהיה או במרכז העניינים, בחצי הדרך בין שני הפלגים, כי ז'בוטינסקי לא ידע כלל על הפלוג, הוא מת לפני שהגיעה אליו הודיעה.

אגב, יוניצ'מן הוסיף מעשיה קטנה ומאלפת על הריח אותם ימים נשכחים. בראשון לציון פרץ סיכסוך חריף בין אוהדי רויאל ואוהדי יאיר, אנשי התנועה בתל-אביב לא יכלו לחוש למקום כדי לפשר בין שני המחנות, כי היה קיים צורך מפור ברורים, רק מכת גיות מעטות היו רשאיות לנוע בכבישים. אחת מהם היתה שיכת אליהו גולומב, מנהיג ההגנה.

יוניצ'מן לא היסס, הוציא את גולומב מביתו ברחוב אחד העם, נסע עמו לראשון לציון במכוניתו, בדרך העיר לו גולומב: "פעמים רבות קצה נפשי באנשים שונים, והיתה לי נטיה להתפלג. אבל עכשיו, כשאני רואה עד כמה מבוזר פילוגכם זה, נדרתי לעצמי נדר לא להתפלג לעולם!" הסיום הקומי: "חברו של יוניצ'מן, איש אצ"ל וחתיק שלא הכיר את פני גולומב, שאל בדרתו מן המכונית: "זה אחד מאנשי אצ"ל? עושה רושם לא רע!"

טענה אחרת לגמרי שמעתי מפי חיכ יונחן באדר, איש חרות שהיה מפעילי אצ"ל בפולין, הוא מחה בתוקף נגד הסברה כאילו עיכב ד'בוטינסקי את הפעולות בארץ בתקופת שנות, וכאילו מנהיגי המחתרת המקומיים לחצו עליו בכיוון ההפוך. לדברי באדר, היתה אשתו נוכחת בישיבה שהתקיימה בירושל באמצע 1939, אחרי הפעולות הראשונות נגד הספר הלבן, בישיבה זו נוכח יאיר, כבאיכות אצ"ל בארץ, הוא אמר, לפי סברה זו, כי הארגון בארץ עיף ורצוף, אינו יכול עוד להמשיך בפעולות. היה זה אז ז'בוטינסקי שאמר: "איני יכול לתת לכם פקודות לפעול, כי אני כאן ואתם שם. אולם לא ציפיתי כי דוקא אתם תבואו אלי בדברים מסוג זה!"

אגב, שמעתי כי אחד הכתבלים של הדרך פירסם על שני טורים ידיעה כי סוף סוף הצטרפת לצינונים הכלליים, זה באמת לא בסדר. להבא, שיוודע לי לפחות לפני כן אל מי הצטרפתי ומה עשיתי. הרי מגיע גם לי לדעת.

אורי אבנרי

מכתבים

הזה ליטב העתונות העולמית לא רק בתוכן אלא גם בצורה.

אלחנן דוידוב, תל-אביב

צכאות-ערב דו"ח הענק על צבאות ערב (העולם הזה 851) היה באמת הישג ענק. למרות שאני עובד בסדר גות אחרי כל ההפתחות במרחב, הופתעתי כי מידה רבה למראה אוספה צילומים שחילי הדו"ח פשוט לא תיארתי לעצמי שהעניינים היעו לשלב כזה.

ראובן שפירא, חולון

שמואל טמפר, תל-אביב

נבהלתי לא, חסודחליה, מהציון הרב אשר לי ערכים. עדיפות זו היתה קיימת גם במלחמת די

עצמאות. מה שהדאין אתי הוא עליות מוראל הערכים ויכולת לחימה. בעודי שאלצנו... בעבור מה ילחם הנוער העברי? האם בעבור עיריית רחוב בות, לשכת העבודה בזכרון - או אולי בעבור אנשי מחלקת-החקוקה של עיריית תל-אביב?

א. פרנקל, תל-אביב

הכל רק שקללתם את כל הרושם על ידי הכיום שלכם. השבתי שהדו"ח נכתב ברוח אוניקטיבית. אך הנה, להפתעתי, קראתי שאינכם ממליצים על בחירת מדיניות של חוסר-מעשה. וזה דוקא בימים שיש לנו ממשלה כמו שלנו. אני שואל אתכם: האם זהו אוניקטיביות?

אברהם לוי, ירושלים

בעד בחורות טוב בניין השער: ציור יכול אולי להביע את דעיוניצייר או כותב-המאמר אבל צילום, ובעיקר של נערה נאה, מביע את יופייהיים ועוד אי אלה דברים רומים, האמינו לי, אני מעדיף את אי-אלה הדברים האלה.

שלום בן-דוד, חיפה

אולי תסבירו לי מה היופי בבחורה חשובה, שאין בה כל טעם? אם כבר רצונכם בבחורה מצולמת בשער כדי למשוך את תשומת-לב הבחור רים, צלמו לפחות בחורה חמודה, בעלת חיוך צבירישובב, ולא בחורה חשובה, שכל פניה מעיי דים על רצונה לנרות.

צברית, תל-אביב

השיבותו של איש השוב האם נכשל שמעון הורן (העולם הזה 849) ב"ה פסקו? האם אינו מתאמץ לתת צביון כלשהו לככללה של? השתוללות בניים פתוח, המוש מכונות ירייה, עם שיער מדובבל ובלורית מתי בדרת ברות, עוד לא מקנה זכות לשפוט את אותם וסביבתם. אשר יחלו את הקרבות מאחורי הקלעים... מדוע עינכם נורה בצעיר מתקדם-האם משום שסודר לו שיכון (אספלו ביגל אף ל"ו)? כנראה שהיו זקוקים לשרתו והיו מוכנים לעשות לו את הדבר...

פנראה... מעבר לגובל מדוע היתם צריכים לפרסם את הדו"ח על פי פליטים הערבים בנאר אילבארד (העולם הזה 846)? את מה זה מעניין? זה בחרתי לא מעניין את כל אלה שלחמו בימנו, ומסכנים את עצמם מדי יום ביומו לאורך הנבל. לא-אתמלא אם תחליטו לקיים מנבית לשכת המסכנים האלה.

הנניה בובשטיין, ראשון-לציון

שיא הידרותיות הנאיבית השנתם ברישמתם על הדרומים (העולם הזה 850) והצעתכם לשלוח שנדיר ררוי לניריווק, לאומות-המאוחדות! לאיזה דרגה של המימות הנעם! איד זה קרה שאנשי נבטיה לשער מתחילים לאחזין באומות-מאוחדות, מאמות בעל-פה ובכתב ושאר הדיפלומטיה השר-תי-סוכנותיה-מסודרות! איד זה קרה כי הקי דשתם חצי גליון לכבודו... "רקבכי" ולא רוצים להבין כי גם לדרומים אפשר לעזור, רקבכי"?

יורם דלמר, תל-אביב

ציון הדרך

הסיכוי הנירה הנשית הוא נירת האופנה של ימינו. על כן אל-נא תחזקו לנשים המנורות את יונתן.

נערה שמנה נדרה נדר: "מלכת יופי והיה, לי הנור!" היא עסקה בחיטוב, נצורה שוב ושוכ, עד הפכה נירתה - לנו.

מונייה שביט, נשר

מים! מים! שמחתי מאוד לקרוא על נקמתו של המעיין אוס-אליעזר (העולם הזה 849) אשר, לאות מחאה, חיל לתת את מימיו ושכבנו את האמפניאטרון בבית-שאן איים להציק אותו. האם זאת לא השי-נה עלינו?

המעין אוס-אליעזר הנרוסו בעברית עידיהכפך, ערבי בית-שאן מספרים כי מקורו בנרעדן ובגלל כל האנרות שנוצרו מסביבו ככר"ר בשחקי בית-שאן את הימנות, אשר חשפן בספרו, יותר ביר

יחיאל לבבי, רעננה

גם זה ספורט? במדור הספורט (העולם הזה 850) כתוב על צעיר דתי המצאיר: "אלוהים אינו אשם. כדורגל לא נוכח בספרי הרושם". הויד עמדתו מהורדר ומסומר שיערות, הרי בפורש כתוב במנילת אס-תי: "ומדרכי עימם בעור..."

אברהם הרר, רמת-יצחק

שחור-דבן

אנוכי בן לעדה התימנית, יליר הארץ, נר בצעון תל-אביב זה 20 שנה. הורי 30 שנה בארץ ואני

הכונו לתחרות הגדולה של "העולם הזה" פרס ראשון - נסיעה לאירופה פרטים בגליון השבוע הבא

בן 27, נשוי ולי אשה, ילדה בת שנתיים וחצי ותינוק. היום ישבתי במקרה במרפסת ביתי כאשר פתאום, לתמהוני הרב, שמעתי את שכנותי למספחת גורבוקי, אשה בניל העמידה ולה בניים גדולים ונשואים, אומרת לבן שכנתה: "מה אתם צועק שם כמו תימני?"

...לפני זמן קצר ביקרתי אצל חברי מביה"ס, בן לקעה האשכנזית, נשוי, אדם מכובד ונשוא פנים, הוא שאלני על ההפלייה אשר תכתבם אז עליה (והפסק את השחורים), אמרתי לה שאני כשלעצמי אינו מרניש בה וכי זה יכול להיות אך ורק בין העולים החדשים, אך מאחר ששמעתי את המלים הנ"ל איני יכול לשקוט. ועתה לא ארע איד אנדך את בני, האם אתכם כשנאט-איתם? ומה אם תעבור בתי ליד בית שכנינו ובנותיהם יקראו לה תימניה שחורה...?

זכירה דמארי, תל-אביב

היכן מרילין?

בקריא על נישואיה של מרילין מונרו עם בחיר לבא ג'ון דימג'יו (העולם הזה 848) שמחתי מאד, ומה יותר שמחתי בקריא הלאה כי גם את תמונתם הדפסנתם בתעולם הזה 846. לא זכרתי כי ראיתי תמונת אלו וליתר כסחון לקחת את החוברת הנ"ל והיפשמתי בה את התמונה המראה את מרילין וג'ון קוראים יחד שירה... אך לא מצאתיה.

צביה טבק, פתח תקוה

מרב שמחתה לא ראתה, כנראה, הקוראזו טבק את העובדות. בגליון 846 הופיע קטע כתוב על מרילין וג'ון אוהבה-השירה - לא צילום.

למען השם

בשער עתונכם (העולם הזה 84) הכאתם המונה של דוגמיות יפה, בציינכם שהיא עוברת באיזה בית-חרושת? לסרינה בבני-ברק... בית-חרושת ל-סרינה הנדון אינו אחר מאשר בית-חרושת אלה, הידוע על רק בשוק המקומי, אלא גם ביצואן לארצות-החוץ. נכון הדבר שצניעות היא אחת ה-מידות המובלות, אולם בית-חרושת גדול בישראל, ששנים רבות הינו החלוץ בשטח זה, בניע לו שלא יושמט שמו במקום כאלה.

פ. בלדך, מנהל ארז, בני-ברק

העולם הזה נהג לציין שמות בעסקים כאלה, חדל מכך, לאחר שבכמה מקרים הובע השד שהוא עושה זאת לפירסומת, תמורת תשלום.

אכן על כל מדה

לא הבינתי את פסוק השבוע בתעולם הכא (העולם הזה 851): "ומשה חיכה באכא-אבן, ויוציא ממנו נאומים". האם התכוונתם לשני נאומים, או לנאומים?

דרור מסור, ירושלים

אבא אבן נאם רק פעם אחת בויכוח הנדון.

פלאי הטבע

הניעו מים עד נפש! יצרתם חיה חדשה בעלת ארבעה עיניים, ולא עוד אלא שהוספתם לה עיניו המישי (העולם הזה 849). הרי כל מנקה רפת יודע שפורה עטין אחד בלבד, בעל ארבע סימנות ולפעמים סימנה המישיית לא מפותח.

בתנתן, כדורי

כותב הרשימה נשלח לקורס מנכי רפתות, לחלוב קצת תורה חקלאית.

העולם הבא

השבועון המצוייר לאינפורמציה

אזהרה למבריחי יהלומים

אל תקחי הכל לחזיה!

דו"ח סודי מיוחד מיוחד משיבת החירום של הנחלות הקואו-פרטיבים לתחבורה.

נציג אש"ף: בימים טרופים

אלה, אני אומר: לנסוע! נציג גן: אהא, עוד כוס תה

בבקשה... מה אמרת? נציג המפסר: תהיה זו בני... נוסוע... הוחלט פה אחד: כל חברי עמלים שאנו מייצגים אותם... נוסוע במאורגן לטיול מחאה הבעיה. על כן אני אומר... נציג אש"ף (מתערב): לני... נציג גן (בתרעומת): לא נוסוע! צעקות כלכיות: לנסוע! לא נוסוע! אוי ואובוי! נציג המפסר: לנסוע או לא נוסוע, הנה השאלה: מה נעלה יותר, לשאת באורך רוח חיצוי גורל אכזר אבני מרגמותיו, או אם חמושי אלה, אני אומר: לנסוע! נציג גן: אהא, עוד כוס תה